

ROMANIA
CURTEA DE APEL PLOIESTI
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
Dosar nr. 139/2006

DECIZIA nr. 479

Ședința publică din 26 ianuarie 2006

Președinte - Corneliu Mihălcescu

Judecători - Florentina Preda-Popescu

Elena Chirica

Grefier - Mirela Costache

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de părțile
AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR - prin DIRECȚIA REGIONALĂ
VAMALĂ BUCUREȘTI, cu sediul în București, str. Mircea Eliade, nr. 18,
sector 1 și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA,
cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr. 22, județul Prahova, prin
reprezentanții lor legali, împotriva sentinței nr. 271 din 1 noiembrie 2005
pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu reclamanta SC
SRL, cu sediul în Ploiești, str.
județul Prahova.

Recursurile sunt scutite de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit
recurentele-pârâte Autoritatea Națională a Vămilei prin Direcția Regională
Vamală București, D.G.F.P. Prahova și intimata SC SRL
Ploiești.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință care a
învederat că recurentele-pârâte au solicitat judecarea cauzei în lipsa
reprezentanților lor.

Curtea luând act că recurentele au solicitat judecarea cauzei
în lipsa reprezentanților lor și constatând cauza în stare de judecată,
rămâne în pronunțare.

CURTEA :

Asupra recursurilor de fata:

Prin sentinta nr. 271 din 1 noiembrie 2005 pronuntata
de Tribunalul Prahova - Sectia comerciala și de contencios administre
tiv a fost admisă acțiunea formulata de reclamanta SC
SRL Ploiesti împotriva pârâtei D.G.F.P. Prahova și a fost
anulată decizia nr. 36 din 26 mai 2005 emisă de DGFP Prahova.

Pentru a hotărî astfel, prima instanta a retinut că
este neîntemeiata majorarea pretului la produsele importante de la
lei la lei, reclamante nedatorând nici TVA
suplimentar de lei, calculata de organul vamal, deoarece

la vama documentele suplimentare solicitate de organul vamal, având în vedere condițiile în care a fost perfectat și derulat importul celor 100 de colete cu t din adresa din 10 iunie 2005 primită de exportator către recla rezultă că, contractul de vânzare a mărfii a fost perfectat în sedinta din decembrie 2004 de la Londra, iar pretul a fost stabilit în aceeași sedinta și reflectă defectele fustelor, organul vamal având suficiente date pentru stabilirea valorii de vamă a mărfii și nu existau motive întemeiate pentru a fixa un pret mai mare decât cel precizat de exportator.

Impotriva sentintei au declarat recurs pârâtele Autoritatea Nationala a Vănilor prin Directia Regionala Vamala Bucuresti și Directia Generala a Finantelor Publice Prahova.

În recursurile declarate de cele două pârâte, se invocă motive de nelegalitate și netemeinicie a sentintei identice, atât se că în mod gresit instanta de fond a considerat că organul vamal avea suficiente acte pentru întocmirea declaratiei vamale de import, ceea ce nu corespunde realitatii, pentru stabilirea valorii în vama, Autoritatea Nationala a Vănilor a solicitat intimatelor reclamante, documente suplimentare referitoare la plata mărfurilor, declaratia vamala externă și alte evidente pentru determinarea valorii în vama, organul vamaș refuzând determinarea valorii în vamă a mărfii importate, procedând la amânarea determinării definitive până la depunerea de către importator a documentelor suplimentare.

Intimata reclamanta nu a prezentat actele solicitate și nu a probat valoarea în vama a importului, astfel încât corect Directia Regionala Vamala Bucuresti a emis decizia nr. 54 din 9 februarie 2005, prin care a determinat cu titlu definitiv valoarea în vama a mărfii de lei, față de lei, cât declarase importatorul, stabilindu-se astfel în sarcina reclamantei o diferență datorată de lei, obligând intimata să vireze la bugetul de stat aceasta suma cu titlu de TVA suplimentar.

Arată recurentele, că organele vamale au procedat conform dispozițiilor legale la recalcularea valorii în vama, a mărfurilor importate conform art. 3 din Acordul privind aplicarea art. VII GATT, intimata având obligatia potrivit art. 778 alin. 1 din Legea 141/1997, să depună la organele vamale documentele de plată a mărfii importate și în aceste conditii s-a aplicat art. 113 alin. 2 din HG 1114/2001 și art. 3 din Acord, stabilind o valoare în vama de lei, deoarece intimata nu a prezentat documentele solicitate, considerente pentru care gresit prima

instanța a admis acțiunea, și a anulat decizia nr. 36/26 mai 2005 a D.G.F.P. Prahova, prin care a respins contestația intimății, privind suma contestată de această de lei, reprezentând TVA suplimentar datorat bugetului de stat.

Se solicită admiterea recursurilor, modificarea în tot a sentinței și pe fond respingerea acțiunii reclamantului.

Curtea, examinând sentința prin prisma criticilor din cele două recursuri în raport de actele și lucrările dosarului de dispozițiile legale ce au incidentă în cauză, constată că recursurile sunt fondate, pentru considerentele următoare:

Potrivit art. 778 alin.1 din Legea nr.141/1997, intimata reclamantă avea obligația să depună la organele vamale documentele de plată a mărfii importate, intimata importând din Marea Britanie un număr de 100 colate conținând fuste de damă cu declarația vamală nr. 266/6 ianuarie 2005.

Inițial, la intrarea în țară, organul de control vamal, a refuzat determinarea valorii în vamă a mărfii, procedând la amânarea determinării definitive, până la depunerea de către importator a documentelor suplimentare, solicitându-i-se intimății cu adresă nr 73/18 ianuarie 2005, de către Direcția Regională Vamală București, ca să depună documentele referitoare la plata mărfurilor. Declarația vamală externă și alte evidente pentru determinarea valorii în vamă, intimată nedeponând la organul vamal documentele suplimentare solicitate.

Pentru că intimata nu a depus documentele de plată a mărfii importate, organul vamal a aplicat disp. art.113 alin. 2 din HG 1114/2001 și art. 3 din Acordul aplicarea art.VII GATT stabilind o valoare în vamă de lei, valoare în raport de care a stabilit în sarcina intimății-reclamante suma de lei, datorată bugetului de stat cu titlu de TVA suplimentar.

Cum intimata reclamantă, este cea care nu a respectat dispozițiile legale privind depunerea la organele vamale a documentelor de plată a mărfii importate, în mod greșit prima instanță a admis contestația acesteia și a anulat decizia nr.36/26 mai 2005, a D.G.F.P. Prahova prin care i-a respins contestația cu privire la suma contestată de lei, sumă ce era datorată bugetului de stat cu titlu de TVA suplimentar.

Pentru aceste considerente, criticile aduse sentinței de cele două recurente sunt fondate, astfel încât în temeiul art.312 alin.1 și 2 C.pr.civila, Curtea va admite ambele recursuri declarate de pârâte, va modifica în tot sentința recurata și pe fond va respinge acțiunea reclamantei ca nefondata.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

D E C I D E

Admite recursurile declarate de pârâte: Autoritatea Nationala a Vămirilor prin Directia Regionala Vamala Bucuresti și Directia Generala a Finantelor Publice Prahova împotriva sentinței civile nr. 271 din 1 noiembrie 2005 pronunțată de Tribunalul Prahova - sectia comerciala și de contencios administrativ și în contradictoriu cu intimata reclamantș SC SRL Ploiesti și în consecința:

Modifică în tot sentința nr. 271 din 1 noiembrie 2005 pronunțată de Tribunalul Prahova în sensul că respinge acțiunea formulată de reclamantă ca nefondată.

Irrevocabila.

Pronunțată în ședința publică azi 26 ianuarie 2006.

PREȘEDINTE,

Cornelia Bărbulescu

JUDECATORI,

Florentina Preda-Popescu Elena Chirica

Grefier,
Mirela Costache

red. EC/HV

3 ex/1.02.2006

d.fd: Trib. Prahova 686/CA/2005

-j.fd: Iosif Breazu Gheorghescu